

Visor i stor stil!

**50 sånger
från
Solglimtens äldreboende**

...som nästan ingen människa sjunger nu för tiden

Eller gör vi det?

Första samlingen

2012

Musik att minnas

Ack, nu är det vinter	sid	1
Adjö, farväl för sista gång		56
Aftonen		30
Alla fåglar kommit re´n		3
Amanda Lundbom		40
Balen på bakgårn		42
Den första gång jag såg dig		16
Den signade dag		13
Det gamla paret		45
Där sjöng en fågel på lindekvist		11
Emma och Kunnigunda		8
En pigas visa i oktober		35
En visa vill jag sjunga (Smålandsvisan)		32
Fia Jansson		36
Fredssång		44
För forna, flydda dar		55
Haver ni sett Karlsson		41
Här är gudagott att vara		26
Hör hur västanvinden susar		6
Jag vet en dejlig rosa		28
Julvisa (Giv mig ej glans..)		54
Klagevisa över denna torra och kalla vår		14
Klang, min vackra bjällra!		53
Kom hör min vackra visa		15
Kom sköna maj och blicka		17
Kovan kommer, kovan går		38
Kristallen den fina		29
Kullerullvisan		27
Lilla vackra Anna		19
Liten julvisa		51
Lugn vilar sjön		31
Långt bort i skogen		7
Längtan till landet (Vintern ra...)		5
Nej, se det snöar!		2
Nu så kommer julen		52
Nu tändas tusen juleljus		50
Nu är det sommar		21
När månen vandrar		33
O, min Carl Gustaf		37
Om sommaren sköna		23
Plocka vill jag skogsviol		10
Sancta Lucia		49
Små fåglarna i skogen		12
Sommerkvetter		22
Staffansvisan - dur		47
Staffansvisan - moll		48
Säg mig du lilla fågel		12
Uti vår hage		25
Vem kan väl sitta tyst och stilla?		18
Vårvindar friska		4

1. Ack, nu är det vinter!

1. Ack, nu är det vinter
och skidan hon slinter
i bukter och finter
går bra, går bra!
Och knutarna spraka
och medarna knaka
och isarna braka,
hurra, hurra!
2. Nu remma vi hemma
vår skridsko i klämman
och möte vi stämman
på sjön, min vän.
Nu börjas attacken
med stål uppå klacken,
och nacken i backen,
och upp igen!
3. När vintrarna snöga
på näsa och öga,
det akta vi föga
går bra, går bra!
När julgranen blossar
och läxorna lossar
då sjunga vi gossar:
Hurra, hurra!

2. Hej, se det snöar!

Nej, se det snöar, nej, se det snöar
det var väl roligt, hurra!
Nu blir det vinter, nu blir det vinter
som vi har önskat, hurra!
Då ta vi kälkarna fram och vantarna på
och sen vi åka i backen, hej, vad det ska gå!

Och fram med skidan, och fram med skidan
och se´n på backarna opp!
Vi stå på näsan, vi stå på näsan
ibland när vi gör ett hopp,
men inte lipar vi, nej, det gör ingenting
om man i drivan den mjuka ett tag rullar kring.

Och isen ligger, och isen ligger
liksom en spegel så klar.
Och snabbt som vinden och snabbt som vinden
på skridsko fram vi då far.
Vi sätter rovor ibland och slår ytterskär.
Hurra för vintern, för vintern, som äntligt är här!

3. Alla fåglar kommit re´n

Alla fåglar kommit re´n,
vårens glada gäster.
Vilken fröjd i solens sken,
vilka sångarfester.
Lärkan drillar högt i sky
våren är ju evigt ny.
Jordens högtid börjar gry
sprider fröjd åt alla.

Vilken glädje, hör, ack hör!
Nätt och lätt de trippa.
Gök och trast och siskors kör
väcka upp var sippa.
Dig de önska sommarfröjd,
jubla högt i himmelshöjd.
Skogen står så grön och fröjd
ljuder från var klippa.

4. *Vårvindar friska*

Vårvindar friska, leka och viska
lunderna kring likt älskande par.
Strömmarna ila, finna ej vila
förrän i havet störtvågen far.
Klappa mitt hjärta, klaga och hör
vallhornets klang bland klipporna dör.
Strömkarlen spelar, sorgerna delar
vakan kring berg och dal.

Hjärtat vill brista - ack, när den sista
gången jag hörde kärlekens röst.
Avskedets plåga, ögonen låga
mun emot mun vid klappande bröst.
Fjälldalen stod i blomstrande skrud,
trasten slog drill på drill för sin brud,
strömkarlen spelar, sorgerna delar
suckande berg och dal.

5. *Längtan till landet*

Vintern rasat ut bland våra fjällar,
drivans blommor smälta ned och dö.
Himlen ler i vårens ljusa kvällar
solen kysser liv i skog och sjö.
Snart är sommarn här i purpurvågor,
guldbelagda azurskiftande
ligga ängarne i dagens lågor,
och i lunden dansa källorne.

Ja, jag kommer! Hälsen glada vindar,
ut till landet, ut till fåglarne,
att jag älskar dem, till björk och lindar
sjö och berg jag vill dem återse;
se dem än som i min barndoms stunder,
följa bäckens dans till klarnad sjö,
trastens sång i furuskogens lunder,
vattenfågelns lek kring fjärd och ö.

6. Hör hur västanvinden susar

Hör hur västanvinden susar,
se hur härligt majsol ler!
Hör hur bäcken ystert brusar
inga bojor hålla mer.
Ser du sippor små
hör du lärkor slå
sina drillar högt mot himmel blå.
Ack, hur tiden går,
nu är åter vår.
Välkommen, härliga vår!

Alla skogens fåglar sjunga.
Det är liv i dal, på höjd.
O, så låt oss, gamla, unga
sjunga vårens lov med fröjd.
I vår ungdoms vår
ack, hur lätt det går
stämma upp en sång för nyfödd vår.
Är den kulen, grå,
det är vår ändå.
Välkommen, härliga vår!

7. *Långt bort i skogen*

Långt bort i skogen där träden växa höga
dansar bäcken genom dalen under munter sång.
Sippan i lunden slår upp sitt klara öga
solen värmer våren kommer till oss än en gång.
Tra la la la la, tra la la la la,
solen värmer våren kommer till oss än en gång.

Hör, huru trastarna sjunga uti hagen,
humlan surrar, gräset växer, allt är liv och lust.
Rosen hon doftar av morgondagen tvagen.
O, hur härligt att få vara här på Sveriges kust!
Tra la la la la, tra la la la la,
o, hur härligt att få vara här på Sveriges kust!

8. *Emma och Kunnigunda*

Josef han hette och bodde hos sin mamma
mamman hette Josefina Karolina Blom.
Blom hette pappan och Josefs lilla flamma
hette Petronella Kunnigunda vissla lom
Tra la la la la, tra la la la la,
hette Petronella Kunnigunda vissla lom.

En dag sa Josef till mamma sin därhemma:
Nu så vill jag gifta mig för jag är stora karln!
Ja, sade mamman, men då får du ta Emma,
Petronella Kunnigunda är ju bara barn!
Tra la la la la, tra la la la la,
Petronella Kunnigunda är ju bara barn!

Nej, sade Josef, får jag ej Kunnigunda
gifter jag mig inte alls då stannar jag hos dig!
Emma är gammal och ful så man får blunda,
tacka vet jag Kunnigunda, det är nåt för mig!
Tra la la la la, tra la la la la,
Tacka vet jag Kunnigunda, det är nåt för mig!

Nej, sade modern, då får du bli hos mamma
tills att Kunnigunda din blir gammal ful och tvär.
Nej, sade Josef, då gör det mig detsamma,
väntar väl tills Emma blir som Kunnigunda är.
Tra la la la la, tra la la la la,
väntar väl tills Emma blir som Kunnigunda är.

Nu går vår Josef och slår för Addelunda
Addelunda Rosamunda Kabbelunda Blad.
Hon liknar Emma, men också Kunnigunda
inte vacker, inte ful men kärleksfull och glad.
Tra la la la la, tra la la la la,
inte vacker, inte ful men kärleksfull och glad.

9. *Plocka vill jag skogsviol*

Plocka vill jag skogsviol och ljungens fina frans.
Plocka, plocka famnen full och binda till en krans.
Vintergrön och timje, minna mig om vännen min
och många, många tankar jag i kransen binder in.

Här är stigen som vi gått i söndagsstilla kväll
här vi suttit hand i hand på mossbelupen häll.
Är det dock en annan, som du givit har din hand
jag blir dig huld, du är dock min i mina drömmars land.

Ensam är jag vorden här och ensam skall jag gå.
Ringa jag på jorden är och fattig likaså.
Ingen kan dock taga från mig minnets lyckoskatt.
Jag är så rik allt med min krans i sommarljuvlig natt.

10. *Där sjöng en fågel på lindekvist*

Där sjöng en fågel på lindekvist,
på lindekvist, på lindekvist:
En liten fågel är jag förvisst,
som nog kan spela och sjunga.
Men borta dröjer mitt hjärtas vän,
men borta dröjer mitt hjärtas vän,
i lund och mark är han fjärran än
och flyger långt bort i skogen.

Guds vackra ängel med ögon blå,
med ögon blå, med ögon blå
han satt i molnet och hörde på
och sjöng så stilla i kvällen:
Du lilla fågel på lindekvist,
du lilla fågel på lindekvist.
Gud giv din älskling åt dig så visst
som du kan spela och sjunga.

Och fågeln sjunger ännu i dag,
ännu idag, ännu i dag,
han slår så ljuvliga sköna slag
och är så snabb med sin tunga.
Att vännen kommit, det hoppas jag,
att vännen kommit, det hoppas jag,
ty fågeln drillar ju slag på slag
till fröjd för gamla och unga.

11. Säg mig du lilla fågel

Säg mig du lilla fågel där mellan almens blad,
hur kan du ständigt sjunga och ständigt vara glad?
Jag hör din röst var morgon, jag hör den varje kväll,
men lika ren är stämman och tonen lika säll.

Förrådet är så ringa, din boning är så trång
dock ser du mot din hydda och sjunger varje gång
Du samlar inga skördar, och inga kan du få
du vet ej morgondagen och är så nöjd ändå.

12. Små fåglarna i skogen

Små fåglarna i skogen de sjunga var dag
Små fåglarna i skogen de sjunga var dag.
//: Att du och jag min vän skulle varandra få
ha ha ha nå nå nå, så kan det gå! ://

13. Den signade dag

Den signade dag, som vi nu här se
av himmelen till oss nedkomma,
han blive oss säll, han låte sig te
oss alla till glädje och fromma!
Ja, Herren den högste oss alla i dag
för synder och sorger bevare!

Den signade dag, den signade tid
var morgon jag månne betänka,
då nådenes sol så härlig och blid
rann upp för all världen att blänka
och herdarna hörde Guds änglar i skyn,
som sjöngo att dagen var kommen.

Om än varje träd och gräs på vår mark
fått stämma och talande tunga
om djurens och fåglarnas, ljuvlig och stark
som änglarnas röst kunde sjunga,
förmådde de aldrig till fyllest Guds son
Vår Frälsare Jesus, lova.

14. *Klagevisa över denna torra och kalla vår*

En torr och kall vår gör sommaren kort
och vinterens föda fördriver.

Gud hjälpe, som rår, si våren går bort
och liten glädje oss giver.

Sol varma, förbarma! Hos vädret torrt
nu kölden sommaren river.

Gott majeregn giv, låt dugga tätt ner,
låt varm dag örterna fukta.

Oss torkan bortdriv, låt frosten ej mer
de späda blomstren tukta.

Var nådig, var nådig för dem jag ber
som Herran tjäna och frukta.

Gör dagen oss lång, gör natten oss klar
låt duggregn varna nerfalla.

Och locka till sång den fågel som har
tyst varit vinteren kalla.

Låt klinga, låt springa mångt hjon, mångt par
låt fröjdas människor alla.

Ja, ljuvliga sol, du fattig mans vän,
som ditt sken ingen vill spara
lys uppå vårt bol med sommar igen,
låt köld och torra bortfara.

Nu längta, nu trängta kvinnor och män
att gå i solskenet klara.

Låt gräset bli blött och blomsteren skön
låt dansa lilla lekatten.

Låt fläkta oss sött vitt ut på sjön,
låt skönt vä'r blåsa på hatten.

På ängen giv sängen i gräset grön
åt dem som färdas om natten.

15. Kom, hör min vackra visa

Kom hör min vackra visa
som fågeln diktat har.
Guds godhet vill jag prisa
i alla mina dar,
om honom talar bäcken
om honom talar skyn
i röda rosenhäcken
han blomstrar för vår syn.

Och himlen är hans höga,
hans underbara hus,
och stjärnan är hans öga,
och solen är hans ljus.
Och vida världen glädes
att honom prisa få
och Gud är allestädes
han är i mig också.

16. *Den första gång jag såg dig*

Den första gång jag såg dig, det var en sommardag
på förmiddan då solen lyste klar.
Och ängens alla blommor av många hundra slag
de stodo bugande i par vid par.
Och vinden drog så saktelig och nere invid stranden
där smög en bölja kärleksfull till snäckan uti sanden.
Den första gång jag såg dig, det var en sommardag
den första gång jag tog dit uti handen

Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
så bländande som svanen i sin skrud.
Då kom det ifrån skogen, från skogens gröna bryn
liksom ett jubel utav fåglars ljud.
Då ljud en sång från himmelen, så skön som inga flera;
det var den lilla lärkan grå, så svår att observera.
Den första gång jag såg dig, då glänste sommarskyn,
så bländande och grann som aldrig mera.

Och därför när jag ser dig, om ock i vinterns dag,
då drivan ligger glittrande och kall,
nog hör jag sommarns vindar och lärkans friska slag
och vågens frus i alla fulla fall.
Nog tycker jag ur dunig bädd sig gröna växter draga
med blåklint och med klöverblad, som älskande behaga,
att sommarsolen skiner på dina anletsdrag,
som rodna och som stråla och betaga.

17. Kom, sköna maj och blicka

Kom, sköna maj och blicka
med milda ögon ner,
jag är en liten flicka
som dansar blott och ler.
Det är för sött om våren
att under lek och ras
strö blommor uti håren
och sätta löv i glas.

Snart kommer liten ärla
och säger: "Det är vår!"
Snart daggens silverpärla
i sippans sköte står.
Bror Calle, ack hur roligt
att vid en aftonstund
gå hand i hand förtroligt
omkring i gröna lund.

Nog händer det att kjolen
blir lite våt i dyn,
att kinden steks av solen
och blåsten skämmer hyn.
Men mamma aldrig räknar
så strängt med sin Sofi.
Vad gör mig några fräknar
blott jag är glad och fri.

18. Vem kan väl sitta tyst och stilla?

Vem kan väl sitta tyst och still
när lärkan slår i skyn sin drill?
Vem kan väl sitta tyst och still
när lärkan slår sin drill?

Fideri, fidera, fiderallanla,
fiderallanla, fiderallanla.

Vem kan väl sitta tyst och still
när lärkan slår sin drill?

Jag måste sjunga, jag också
ty himlen är så klar och blå.
Jag måste sjunga, jag också
ty himlen är så blå.

Fideri, fidera, fiderallanla,
fiderallanla, fiderallanla.

Jag måste sjunga, jag också
ty himlen är så blå.

19. *Lilla vackra Anna*

Lilla vackra Anna om du vill
hörer dig mitt hela hjärta till.
Jag är öm och trogen
och i dygden mogen
tycker om att vara jäf och gill.

Minns du hur vi lekte alla dar
smekande varann som mor och far
redde ler med handen
byggde hus i sanden
ack, hur lätt och lustigt livet var.

Men den glada tiden snart försvann.
Jag fick lära tröska och du spann.
Du gick vall i skogen
och jag körde plogen.
Mera sällan sågo vi varann.

Blott när sommarn stod i blomsterkrans
och när julen bjöd oss upp till dans,
kunde vi få råkas,
rodna, le och språkas.
Aldrig någon större glädje fanns.

Kärlek sådan oro kallas plär.
Ingen vet just vad den skälmen är.
Blott att han kan plåga
sätta oss i låga
som på en gång roar och förtär.

Snälla Anna när Gud skapte dig,
tänkte han helt viss i nåd på mig.
Kom att ja mig giva
och min maka bliva,
så skall det bli ljust på livets stig.

I en liten stuga ska vi bo
leva med varann i fred och ro.
Lära barnen kära
Gud och kungen ära
det skall bli så roligt må du tro.

Sist vi följas åt till himmelen
råka far och mor på nytt igen.
Bliva åter unga
börja åter sjunga
kärleken är livets bästa vän.

20. *Nu ä de sommar*

Nu ä de sommar, nu skiner sola,
nu är det grönska och vackert vä´r.
Ljunt faller regnet å fuktar jola
å vackra blomster ängarna klär.
Sing duli dualalej
sing duli dualalej
å vackra blomster ängarna klär.

Nu ä de sommar, nu savar grana
nu doftar hagen liljekonvalj
å tulipaner växer bland blana
de ä som grannlåt på fin stramalj.
Sing duli dualalej
sing duli dualalej
de ä som grannlåt på fin stramalj.

Nu ä de sommar å uti dika
där finns det smultronblomster som gror,
å uti sjöga där nere i vika
där står en abborreluring och glor
Sing duli dualalej
sing duli dualalej
där står en abborreluring och glor.

Nu ä de sommar, nu hörs klaveret
nu ä de dans bort i grönskande lund,
å vackra flecker gå att spatsera
gå att spatsera i kvällningens stund
Sing duli dualalej
sing duli dualalej
gå att spatsera i kvällningens stund.

21. Sommerkvetter

Nu sjunger foggla på gröna grenar
å bia diar på rosa spenar
å blå är lofta å sola het
å en ä gla för de att en vet
att dä ä sommer å dä ä blommer
uti varendaste lita vret
att dä ä sommer å dä ä blommer
uti varendaste lita vret.

Nu ska vi knoga å binna kranza
te messmerstånga, där vi ska dansa
å tala kärlekens lena ol
tess glädjen lyser som ena sol.
för dä ä sommer å dä ä blommer
å flecker finns i varenda kjol
för dä ä sommer å dä ä blommer
å flecker finns i varenda kjol.

Å minns du, Maja, i fjol på backen
va du mej lofte allt bakom stacken?
Du lofte då te å bliva min
å bjö på brölloppastass mej in!
Då va dä sommer å dä va blommer
å öppen sto ho, kärlekens grinn´
Då va dä sommer å dä va blommer
å öppen sto ho, kärlekens grinn´

Nu ä de sommer igen mä blommer
ty den förgår sej å återkommer
men vänta längre jag ej förmår,
om inte dej jag till maka får.
Nu ä dä sommer vem vet om blommer
för oss oppspirar till nästa vår?
Nu ä dä sommer vem vet om blommer
för oss oppspirar till nästa vår?

22. *Om sommaren sköna*

Om sommaren sköna när marken hon gläds
vid Dala två älvarna vida
från Tunaå strand till Gagnefmäns näs
hur fagert att ro och att rida.
Gud glädje och styrke de män som där bo,
Gud glädje och styrke de män som där bo,
vid älvom, på berg och i dalom.

Vid Leksand där möter man Siljanom,
den sjö sig så vida utsprider
i fyra de delar, som löpa runt om
men österut Rättviken vrider.
Gud glädje och styrke...

Från Rättvik och Ore man färdas också
till Moramäns nöjsamma stränder,
ditupp ifrån Falun de handelsmän gå
så sjöleds som ock uppå landen.
Gud glädje och styrke...

Där haver vår sol formerat en ö,
som Siljan så kärligt omfamnar,
där tusentals fiskar de lämna sitt frö
i gräsrika vikar och hamnar.
Gud glädje och styrke...

Från Venjan och Orsa till Älvenes dal
och så över bergen till Särna,
där älgar och renar till tusendetal
i skogarna vistas så gärna.
Gud glädje och styrke...

Från öster- till västerdalmännernas bo
man kommer och där får beskåda
båd´ Lima och Malung och Äppelebo,
tillika med Järna, Nås, Floda.
Gud glädje och styrke...

Så äro belägne till vatten och land
de skönaste dalar i Svea.
Besöke den orten helst vilken som kan,
så får han erfara långt mera.
Gud glädje och styrke...

Guds ande i nordlanden vilar nu sig,
ja, längst upp i världenes ända!
Vår himmelske Fader, vi ropa till dig:
Du värdes din nåd till oss sända!
Gud glädje och styrke...

Allt detta blev fattat en midsommardag
på Moramäns nöjsamma ängar,
vid Utmelands by med lust och behag
bland blomstrande, grönskande sängar.
Gud glädje och styrke...

23. *Uti vår hage*

Uti vår hage där växa blå bär
Kom hjärtans fröjd!
Vill du mig något så träffas vi där.
Kom liljor och akvileja,
kom rosor och salivia
kom ljuva krusmynta,
kom, hjärtans fröjd.

Fagra små blommor där bjuda till dans.
Kom hjärtans fröjd!
Vill du så binder jag åt dig en krans.
Kom liljor och akvileja,
kom rosor och salivia
kom ljuva krusmynta,
kom, hjärtans fröjd.

Kransen den sätter jag sen i ditt hår.
Kom hjärtans fröjd!
Solen den dalar, men hoppet uppgår.
Kom liljor och akvileja,
kom rosor och salivia
kom ljuva krusmynta,
kom, hjärtans fröjd.

Uti vår hage finns blommor och bär.
Kom hjärtans fröjd!
Men utav alla du kärast mig är.
Kom liljor och akvileja,
kom rosor och salivia
kom ljuva krusmynta,
kom, hjärtans fröjd.

24. Här är gudagott att vara

Här är gudagott att vara.
O, vad livet dock är skönt!
Hör, vad fröjd från fåglars skara
se, vad gräset lyser grönt!
Humlan surrar, fjäriln prålar
lärkan slår i skyn sin drill.
och ur nektarfyllda skålar
dricka oss små blommor till.

25. Kullerullvisan

Här sitter jag och tralladiradirallar för mej själv.
Djupt i dalen går den brusande älv.
Jag hör väl hur han kalladiradirallar just på mej
han vill hava mej till sällskap åt sej.
Å han vill att vi ska gå tillsammans
ner till kullerullerullorna i byn,
kullorna de små med rosende liljor målade i hyn.

Å jag ska ta fiolodolodolodolen mä mej
älven själv ska hålla basen med sitt brus.
Små kullorna dra kjolodolodolodolen kring sej
Den vill släcka alla ljus i dansens hus.
Å de svänga å de viddevirvlar
å de trippelippa hoppiloppa lätt
kullorna de små, en fjäderildans, en rosendebukett.

Men kära stora brusudurudurusande vän
du och jag vi är nog gamla nu, vi två,
Små kullor vill ha tjusudurudurusande män
som kan svänga sej å trippa fint på tå.
Vi få lunka vi i våra höjder blå
å sitta i vår vrå å titta på.
Nya unga karlar dansa väl bort med kullorna de små.

26. *Jag vet en dejlig rosa*

Jag vet en dejlig rosa
och vit som liljeblad.
När jag på henne tänker
så görs mitt hjärta glad.
Dess stämman ger en hjärtans tröst,
lik näktergalens blida röst,
så fager och så ljuv.

Som solen fagert skiner
är hon som purpur klar.
Gud låt dig aldrig sörja
men alltid vara glad!
Må de få komma samman
med hjärtans fröjd och gamman
som längta till varann!

Var dag går solen neder
och dagelig uppgår.
När kommer dagen blider
att jag dig skåda får?
I hågen är du städs mig när.
Farväl, farväl min hjärtans kär!
Mång tusende god natt!

27. *Kristallen den fina*

Kristallen den fina som solen månd skina
som stjärnorna blänka i skyn.

Jag känner en flicka i dygden den fina
en flicka i denna här byn.

Min vän, min vän och älskogsblomma!

Ack om vi kunde tillsammans komma,

och jag vore vännen din

och du allra kärestan min!

Du ädela ros och förgyllande skrin.

Och om jag än fore till världenes ände,
så ropar mitt hjärta till dig.

Och om jag än fore till världenes ände,
så ropar mitt hjärta till dig.

Till dig, min vän och älskogsblomma!

Ack om vi kunde tillsammans komma,

och jag vore vännen din

och du allra kärestan min!

Du ädela ros och förgyllande skrin.

28. Aftonen

Välkommen, välkommen du klara,
du stilla och ljuvliga kväll.
Nu låter jag sorgerna fara,
du gör mig så trygg och så säll.

En ängel på glänsande vingar,
du svävar från himmelen ner.
Du kraft åt det levande bringar
och svalka åt jorden du ger.

Ditt guld över ekarnas toppar
och blånande bergen du sår.
Milt läskar du blommornas knoppar
med daggens balsamiska tår.

Och fåglarna glada och fria,
som hoppet du aldrig bedrog.
De sjunga sitt "Ave Maria"
i dal och på berg och i skog.

Vad gör det att skymningen breder
sitt flor? hon är tankarnas vän.
Vad gör det att solen går neder?
Hon kommer i morgon igen.

På purprade molnet hon blänker.
Hon liknar den dödliges hopp,
ty knappt hon i väster sig sänker
förrän hon i öster går opp.

Nu låta vi sorgerna fara,
du hägnar vårt fredliga tjäll.
Välkommen, välkommen, du klara
du stilla och ljuvliga kväll.

29. *Lugn vilar sjön*

Lugn vilar sjön! Kring berg och dalar
nu breder natten milt sin arm.
Och fågelns röst ej mera talar,
han slumrat in vid skogens barm,
han slumrat in vid skogens barm.

Lugn vilar sjön! Var fågel stilla
sitt huvud under vingen lagt.
All världens ävlan, flärd och villa,
de fjättras nu av sömnens makt,
de fjättras nu av sömnens makt.

Lugn vilar sjön! Igenom parken
en viskning går kring bergens krön,
Och alla blommorna på marken
de bedja fromt sin aftonbön,
de bedja fromt sin aftonbön.

Lugn vilar sjön! Mot jordens smärta
le hoppets stjärnor från det blå.
Var frid, var tröst, o mänskohjärta,
ty även dig skall friden nå,
ty även dig ska friden nå.

30. *Smålandsvisan*

En visa vill jag sjunga som handlar om min lilla vän
hon är från mig bortfaren, men kommer snart igen.
Ja, bort, ja bort, ja borta är min lilla vän.
Hon är så röd om kinderna, hon är min lilla vän.

Och mor min hon är ledsen för jag till lilla vännen går
men hon har gjort detsamma i sina unga år
Ja, lika glad så gånger jag till vännen min,
när aftonsolen sänker sig på himmelen den blå.

Hur ljuvligt är det icke att ta sin lilla vän i famn
och känna sig bortfaren uti ett annat land.
Ja, föj-, ja föj-, ja föjlarna i skogarna
di sjunga om trolovelse en härlig fröjdesång.

Och lyster er att veta vem denna visan diktat har
så är det en sjöfarande som ifrån Småland var.
Ja, Små-, ja Små-, ja Småland där mamsellerna
spatserande om kvällarna, spatserande på bal.

31. *När månen vandrar*

När månen vandrar på fästet blå
och tittar in genom rutan,
då tänker jag understundom så
och knäpper sakta på lutan:
Vad du är lycklig, du måne klara
som får så högt över jorden fara
och blott se på, och blott se på.

Visst ser du dårskaper utan tal,
det kan man nog hålla troligt.
Båd' älskande som förgås av kval
och älskande som har roligt.
Väl ser du tåren, från ögat rinner,
men sorgen aldrig upp till dig hinner -
det är för högt, det är för högt.

Spektaklet tröttar dig inom kort
det kan man inte förtänka.
Då går du bara helt enkelt bort,
man tröttnar också att blänka.
Så blir du borta i några dagar
och kommer åter när du behagar
och ser på oss, och ser på oss.

O, kära måne, tag mig till dig,
från denna världen så trånga!
Här skulle visst ingen sakna mig,
ty så'na finns här så många.
Jag längtar till dig upp i det höga,
där skall väl en gång mitt trötta öga
ej gråta mer, ej gråta mer.

Och när jag här ej skall dväljas mer
och gröna kullen mig gömmer,
du lika milt uppå graven ser
fast alla andra den glömmet.
Då skall min ande när den får fara
till stjärnelanden så fritt förklara
min kärlek dig, min kärlek dig.

32. *En pigas visa i oktober*

Ack, snart ur tjänsten jag flytta får
och snart får avsked jag taga
Men därtill faller jag ingen tår
och ingen suck vill jag draga.
Snart året farit och nått sin ände,
fast det har varit ett hemskt elände,
Var lugn för det, var lugn för det.

För detta herrskap vet inte hut
å det går vecka på vecka,
jag int´ hör annat än gnat och tjut,
jag stackars fattiga flicka.
Mig dottern pikar en pojk är bråkig
å frun predikar å herrn är tråkig
Usch, vilket liv! Usch vilket liv!

Var lördagsnatt ska jag skura golv
å det är skönt vill jag lova.
Jämt får jag vaka till klockan tolv,
för jag behöver ej sova.
Men herrskap själva de måste ligga
till klockan elva för att bli pigga
Till gnabb och gräl. Till gnabb och gräl.

Nu får jag släpa i slaveri
med kinden röd som sinober,
nu är jag fånge, men vänta ni
till tjugofjärde oktober.
Då lätt jag lunkar från frun den torra
bort till en ungarl på Klara Norra
där jag mig statt, där jag mig statt!

33. *Fia Jansson*

Känner Ni Fia Jansson, som bor uppå söder?
Hon har förresten två stycken vindögda bröder.
En av dem heter Hammarlund, en heter Schröder.
Här ska Ni se ett hjärta som klappar och blöder.

Ifrån den allra finaste adel vi stamma,
aldrig jag ens vågat sagt: Jäklar anamma!
Vilken som var min pappa och vem var min mamma,
det tycker jag förresten kan göra detsamma.

Om sommaren bodde vi i en fäbod vid Spånga,
där både tjur och oxar och korna mig stånga.
Den tiden då var kjolarna vida och långa,
men sedan ha de krympt, så att nu är de trånga.

Kärleken är i alla fall alltid det värsta.
En gång i detta livet jag hade en kär'sta,
det var en stilig karl ifrån någon affärssta'
men nu så har han flyttat, nu bor han vid Märsta.

Syster min var så stor att hon vaktade kriter.
En dag så kom en kärlekskrank karl med sitt kvitter.
Syster min är förstås inte vidare vitter,
nu kan hon också sitta, min själ, där hon sitter.

Ack, den som vore drottning ibland eskimåer,
då skulle med förvåning jag genast beslå Er
jag skulle gå ikring uti gröna trikåer
med små, små gula prickar på - tjänare på Er!

34. O, min Carl Gustaf

Kärlek, kärlek, himmelska låga,
dig jag , dig jag ägnar mins ång.
Du som, du som skänker mig plåga,
men som lindrar på samma gång
O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
du som har kärlek mig lärt.
O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
Gud, vad ditt namn är mig kärt!

Tuvan, tuvan tätt under linden
skönt så skönt man vilar uppå,
men, ack, men att få luta kinden
mot sin vän är bättre ändå.

O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
kärlekens tuva du är.
O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
jesses så skönt det är där!

Blomman, blomman vaggar på stängeln
doftar, doftar gör hon också,
likväl, likväl vännen, den ängeln,
doftar mer än blomman ändå!

O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
vällukter kring dej du strör.
O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
du är mitt hjärtas odör!

35. *Kovan kommer, kovan går*

Vad man än vill företa,
kovan går, kovan går.
Om man vill nå't roligt ha,
kovan går, kovan går.
Kovan är ej gjord att spara,
kovan den skall rulla bara.
Kovan kommer, kovan går,
lycklig den som kovan får!

Vill man sig en fästmö ha,
kovan går, kovan går.
Och till hustru henne ta,
kovan går, kovan går.
Om man sedan skulle vilja
sig en dag från henne skilja.
kovan kommer, kovan går,
lycklig den som kovan får!

Vill man ha ett stilla rus
kovan går, kovan går.
Vill man ha ett "Folkets hus"
kovan går, kovan går.
Vinner man på lotteriet
och taxeringen får si'et
Kovan kommer, kovan går,
lycklig den som kovan får!

Vill man undgå nöd och brist,
kovan går, kovan går.
Vill man en gång dö till sist,
kovan går, kovan går.
Först en kova ger man prästen
sen tar björnarna nog resten,
kovan kommer, kovan går,
lycklig den som kovan får!

36. Amanda Lundbom

Har ni sett Amanda Lundbom, bom faderia faderaderalla.
Hon är inte någon ungdom, bom faderi, faderalla lej.
Hon är fyllda trettifem, bom faderi, faderalla lej. Hugg i!
Men hon ser ut som femtifem. Bom faderi faderalla lej.

Hon ä´ galen uti kar´ar, bom faderia faderaderalla.
men gud fader dem bevarar, bom faderi, faderalla lej.
Herre, se till våran nö´, faderalla lej. Hugg i!
och låt Amanda dö som mö. Bom faderi faderalla lej.

Annars har hon mycket peng, hon, bom faderia faderaderalla.
och en säng med sängomhäng om, bom faderi, faderalla lej.
så att man ska slippa si, bom faderi, faderalla lej. Hugg i!
hur den ser ut som bor däri. Bom faderi faderalla lej.

Hon har byrå av mahogny, bom faderia faderaderalla.
en putell med åkåång i, bom faderi, faderalla lej.
Hon har egen symaskin, bom faderi, faderalla lej. Hugg i!
Och den är smord med brännevin. Bom faderi faderalla lej.

Så har hon en dalkarlsklocka, bom faderia faderaderalla.
som slår sju när den är åtta, bom faderi, faderalla lej.
Och en grammofon. Så rart,, bom faderi, faderalla lej. Hugg i!
Som spelar: Kommer du ej snart? Bom faderi faderalla lej.

37. Haver ni sett Karlsson?

Haver Ni sett Karlsson, han som lägger ner rör,
Karlsson som är lång som en stör,
Kalle Karlsson från Skanör?
Tja, haver Ni sett Karlsson, han som lägger ner rör,
han som en gång skall bliva stadens entrepenör.
Jonsson, det är hans bästa vän
tra la la la la la la la la la.
Jonsson, gasmokarn, känner Ni den?
Tra la la la la la la.
Säg, haver Ni sett Karlsson, han som lägger ner rör,
och som jämt är med Jonsson, och som skall bli fabrikör.

Aldrig skall vi glömma när vi råkades först.
Det var en gång i Berns salong.
Karlsson har så'n gruvlig törst.
Jonsson har detsamma, och så intogo vi
var sin stadiga kobbelt med ett vassrör i.
från tribun spelte man en psalm
tra la la la la la la la la la.
där vi satt bak en konstgjord palm,
Tra la la la la la la.
Tänk, det var som om himlen öppnat porten på glänt.
Så'n lycksalighetskänsla, ack, ingen dödlig har känt.

38. *Balen på bakgården*

När som jag bodde Ynglingagatan i numro nitti,
bruka man hålla baler på bakgård sent liksom bitti.
Man höll kulörta lyktor och flörta med alla grannar.
Jannar som på gården fanns, fallera!
Uppå soplårn satt Jonsson med handklaver
på ett lock av trä för ej trilla ner.
Och i fönstret låg värden som var polis
kontrollerande att det ej blev kurtis.

Grabbarna hade litrarnas mångfald gömd bakom tunnan
och mellan dansen tog man en knaber unnan för unnan.
Gummorna lapa kaffe och gapa uppå oss unga.
Sjunga det fick portvaktsfrun - fallera!
Det var Boston å Boston å Boston igen,
uppå asfalten så det brann i den.....
Och det gick ska ni se med en jädrans stuns
ty si unter uns så var det Hagaluns.

Där såg man gunga pigor i klunga med livgardister,
där såg man Lena, Lena som tjäna hos en magister.
Där såg man guppa Lindqvistens nuppa. Hon uppå opran
sopran sjunger hon i körn - fallera!
Tjocka frun som har mathål två trappor opp,
fröjda en galopp med en Birkastropp.
Och den trevliga Karlsson uppå kontor
drack jag duskål med och får kalla'n för bror.

Litrarna tömdes, ordningen glömdes, värden han la´ sej.
Luften den tjockna, lyktorna slockna, Jonsson kom a´ sej...
Herrarna blevo kulis och klevo oss uppå tårna
fåna som karlar gör jämt - fallera!
Första smockan fick ohängda Johanssen,
han nöp portvaktsfrun uti hennes ben...
Och den andra fick Jonsson så han trall ner
uti soptunnan med sitt ha-andklavér.

Weg var publiken, full var musiken, men dock gick valsen,
toner så ljuva, så man fick snuva, trilla ur halsen.
Klockan var sju visst, förr´n jag och du visst gingo så ömma
glömma bal´n på bakgården, kan jag ej.
Dagen efter kom värden med räkningen
det var läkningen av ett par tre ben...
Fyra fönster, en pump och ett nytt klavér,
men gör nix, mången fin bal kan kosta mycket mer!

39. *Fredssång*

Varför skola människor strida?
Varför skall det flyta blod?
Varför skola många lida
blott för några hjältemod
Friden är och skall väl bli
livets högsta poesi.
Friden är och skall väl bli
livets högsta poesi.

Alla äro vi ju lika
födda utav samma ätt,
både fattiga och rika
ha vi samma mänskorätt.
Varför ska den starke då
få den svage nederslå?
Varför ska den starke då
få den svage nederslå?

Varför taga man från maka,
varför taga moderns stöd,
varför ska de små försaka
blott för kriget dagligt bröd.
Året som för dörren står
låt det bli ett fridens år.
Året som för dörren står
låt det bli ett fridens år.

40. *Det gamla paret*

Käre, minns du på den tiden,
då vi voro unga än?
Ungdomstiden, ungdomsfriden,
skulle jag väl glömma den?
När som dagens stök var slut,
bjöd du ut mig till Blåsut.
När som dagens stök var slut,
bjöd du ut mig till Blåsut.

Där som träden tätast växa
och där ingen på oss såg.
Satt man lyckligt vid sin sexa,
älskling kommer du ihåg?
Hur som jag vid mest var rätt
kysste dig så tätt, så tätt.
Hur som jag vid mest var rätt
kysste dig så tätt, så tätt.

Ack, du ungdomstid, du glada,
ack, jag minnes dej så väl.
Inte togo vi nå'n skada,
till vår arma, stackars själ
av en lycklig, kort minut
på det trevliga Blåsut.
Av en lycklig, kort minut
på det trevliga Blåsut.

Var idyll de nederriva,
där det förr var stilla frid.
Vad, säj, skall väl övrigt bliva,
för de unga i vår tid?
Stackars unga, tänk va´ vi
hade gladare än ni.
Stackars unga, tänk va´ vi
hade gladare än ni.

Ungdomstimmarna är korta,
man bör räkna var minut.
När de en gång äro borta,
är det ock på glädjen slut.
Vilka minnen bär ni på,
när som ni, som vi, blir grå?
Vilka minnen bär ni på,
när som ni, som vi blir grå?

41. *Staffan stalledräng*

Staffan var en stalledräng
Vi tackom nu så gärna.
Han vattna´ sina fålar fem
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än
stjärnorna på himmelen de blänka.

Hastigt lägges sadeln på.
Vi tackom nu så gärna.
Innan solen månd´ uppgå
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än
stjärnorna på himmelen de blänka.

Bästa fålen, appelgrå,
Vi tackom nu så gärna.
den rider Staffan själv uppå
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än
stjärnorna på himmelen de blänka.

Gamle björnen i sitt bo
Vi tackom nu så gärna.
ej får vara uti ro
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än
stjärnorna på himmelen de blänka.

Nu är fröjd uti vart hus
Vi tackom nu så gärna.
Julegran och juleljus
allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än
stjärnorna på himmelen de blänka.

42. *Sankt Staffans visa*

Staffan var en stalledräng,
stalledräng, stalledräng.
Han vattnade sina fålar fem,
fålar fem, fålar fem.
Stjärnorna de tindra så klara
gossar låt oss lustiga vara
En gång blott om året så
en fröjdefull jul vi få.

Femte fålen appelgrå,
appelgrå, appelgrå.
Den rider Staffan själv uppå,
själv uppå, själv uppå.
Stjärnorna de tindra så klara
gossar låt oss lustiga vara
En gång blott om året så
en fröjdefull jul vi få.

Nu är eld i varje spis
varje spis, varje spis.
Med julegröt och julegris,
julegris, julegris.
Stjärnorna de tindra så klara
gossar låt oss lustiga vara
En gång blott om året så
en fröjdefull jul vi få.

43. *Sancta Lucia*

Sancta Lucia, ljusklara hägring
sprid i vår vinternatt glans av din fågring!
//: Drömmar med vingesus under oss sia
tänd dina vita ljus, Sancta Lucia! ://

Kom i din vita skrud huld med din maning
skänk oss, du julens brud, julfröjders aning.
//: Drömmar med vingesus under oss sia
tänd dina vita ljus, Sancta Lucia! ://

Trollsejd och mörkermakt ljust du betvingar
signade lågors makt skydd åt oss bringar.
//: Drömmar med vingesus under oss sia
tänd dina vita ljus, Sancta Lucia! ://

44. Nu tändas tusen julejus

Nu tändas tusen juleljus
på jordens mörka rund,
och tusen, tusen stråla ock
på himlens djupblå grund.

Och över stad och land i kväll
går julens glada bud,
att född är Herren Jesus Krist,
vår Frälsare och Gud.

Du stjärna över Betlehem,
o, låt ditt milda ljus
få lysa in med hopp och frid
i varje hem och hus.

I varje hjärta, armt och mörkt,
sänd Du en stråle blid,
en stråle av Guds kärleks ljus
i signad juletid!

45. *Liten julvisa*

Raska fötter springa tripp, tripp, tripp
mamma har så bråttom, klipp, klipp, klipp!
Juleklappar lackas in.
dörren stängs för näsan din.
Det är bara roligt!

Pappa har gått ut i stan, stan, stan,
köper där en präktig gran, gran, gran.
Den ska hängas riktigt full,
först en stjärna utav gull,
nötter sen och äpplen.

Se, nu är ju allting klart, klart, klart.
Barnen rusa in med fart, fart, fart.
Vem står där i pappas rock?
Jo, det är vår julebock.
han har säkert klappar.

Alla barnen ropa: ”Ack, ack, ack,
snälla rara pappa, tack, tack, tack!”
Margit får en docka stor,
gungehäst får lillebror,
Stina får en kälke.

Snart är glada julen slut, slut, slut.
Julegranen bäres ut, ut, ut.
Men till nästa år igen
Kommer han, vår gamle vän,
ty det har han lovat.

46. Nu så kommer julen

Nu så kommer julen, nu är julen här,
lite mörk och kulen men ändå så kär.
Han i salen träder med så hjärtligt sinn,
och i högtidskläder dansa barnen in.
Ljusen och lanternan glimma högt kring den
som den klara stjärnan över Betlehem.
Nu så kommer julen, nu är julen här,
lite mörk och kulen men ändå så kär.

Brinn, du julens stjärna, lys min barndoms stig!
O, så gärna, gärna ser jag upp till dig,
som jag dig förstode. Liten liksom jag
var också den gode Frälsaren en dag.
Och då sken du redan på Hans krubba klar,
och så sken du sedan allt till våra dar.
Brinn, du julens stjärna, lys min barndoms stig!
O, så gärna, gärna ser jag upp till dig.

47. Klang, min vackra bjällra!

Klang, min vackra bjällra i den sena kväll!
Spring, min raska fåle, över mo och fjäll!
Hemåt ila vi med vindens snabba fart.
där så vila vi i mjuka armar snart,
och vår lycka ingen må förtycka.

Alla kvällens norrsken flämta där i skyn
alla sälla minnen skymta för min syn.

Klang, min vackra bjällra, glatt i kvällens ro!
Spring, min raska fåle, över fjäll och mo!
Första morgonstrålen randas i vårt hem,
alla skogar småle och vi le åt dem.
Om vi stjälpa, det kan ingen hjälpa.

Syns ett ljus ej glimma i den mörka dald?
Är det hemmets skimmer eller stjärnans eld?

Klang, min vackra bjällra, i den sena kväll!
Spring, min raska fåle, över mo och fjäll!
Hemåt ila vi med vindens snabba fart
Där så vila vi i mjuka armar snart,
och vår lycka ingen må förtycka.

48. Julvisa

Giv mig ej glans, ej guld, ej prakt
i signad juletid.

Giv mig Guds ära, änglavakt
och över jorden frid!

Giv mig en fest som gläder mest
den konung jag har bett till gäst!

Giv mig ej glans, ej guld, ej prakt,
giv mig en änglavakt!

Till hög, till låg, till rik, till arm,
kom helga julefrid!

Kom barnaglad, kom hjärtevarm
i världens vintertid!

Du ende, som ej skiftar om,
min Herre och min Konung, kom!

Till hög, till låg, till rik, till arm,
kom glad och hjärtevarm!

Giv mig ett hem på fosterjord,
en gran med barn i ring,
en kväll i ljus med Herrens ord
och mörker däromkring!

Giv mig ett bo med samvetsro,
med glad förtröstan, hopp och tro!

Giv mig ett hem på fosterjord
och ljus av Herrens ord!

49. *För forna, flydda dar*

Är gammal kär bekantskap glömd
och allt, som fordom var?
Skall ingen bägare bli tömd
för forna, flydda dar.
För forna, flydda dar, min vän,
för forna, flydda dar!
En hjärtlig skål vi dricka än
för forna, flydda dar.

Och säkert tar du nu ditt stop
och säkert mitt jag tar.
Vi ta en hjärtlig skål ihop
för forna, flydda dar.
För forna, flydda dar, min vän,
för forna, flydda dar!
En hjärtlig skål vi dricka än
för forna, flydda dar.

Se här min hand, min trogna vän
och räck mig din till svar!
En ärlig klunk! Vi tömma den
för forna, flydda dar.
För forna, flydda dar, min vän,
för forna, flydda dar!
En hjärtlig skål vi dricka än
för forna, flydda dar.

50. Adjö, farväl för sista gång

Adjö, farväl för sista gång
jag avsked från dig tar
nu må jag resa bort från dig
och du må stanna kvar.
Nu må jag resa bort från dig
och du må stanna kvar.

Ja, kom och följ mig ned till strand,
där står min lilla båt.
Sen ger jag dig min högra hand
och därpå skiljs vi åt.
Sen ger jag dig min högra hand
och därpå skiljs vi åt.

Din kärlek liknar jag vid snö,
som faller i april.
När den går bort då vill jag dö
jag vill ej vara till.
När den går bort då vill jag dö
jag vill ej vara till.

Nu svajar skeppet ifrån land
och det med största hast,
och rodret tager timmerman
adjö för sista gång.
Och rodret tager timmerman
adjö för sista gång.